

Otázka - Odpověď V.V. Pjagina ze dne 09.03.2020 Titulky CZ

- CZ24 News | 13. března 2020

Fond konceptuálních technologií uvádí

Vážení diváci a posluchači, představujeme vám knihu Valerije Viktoroviče Pjagina O světě křivých zrcadel.

Tato kniha pojednává o tom, jak je nutné,

aby každý člověk viděl věci v jejich pravém světle,

jak je nutné ovládat metodologii práce s informacemi, aby se člověk dokázal ubránit manipulacím.

Na několika příkladech je předvedeno,

jak je lidem deformováno jejich vnímání reality,

aby se v domněnku, že pracují pro své zájmy,

stávali součástí nadřazenějších scénářů.

Ve výsledku pak svou poctivou prací realizují plány objektivně zaměřené proti nim samotným.

Koupit si tuto knihu můžete na našem webu přes formulář objednávky,

nebo přes on-line obchod ozon.ru,

a také přes odkazy pod videem na našem kanálu

v YouTube Fond konceptuálních technologií,

nebo v rubrice zboží u našich

skupin na sociálních sítích.

Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky,

posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 09.03.2020.

5. března proběhla jednání mezi Putinem a Erdoganem,

a tak vás prosí o celkový komentář těchto jednání.

A také prohlášení syrského prezidenta, že jestliže se USA a Turecko nestáhnou ze syrského území,

tak pro dosažení tohoto cíle

přijme veškerá opatření.

A jak už jsem říkal, tak se Putin a Erdogan dohodli 5. března na ukončení bojů

a na společném

hlídkování v oblasti Idlibu.

Nejde tedy o dohodu o stažení tureckých vojsk ze syrského území.

Jaký to má smysl, co tím Sýrie získala?

Velmi, velmi mnoho.

Ale vezměme to trochu popořadě.

Bude to sice popořadě, ale opět v krátkosti z toho jednoduchého důvodu,

že ty otázky jsou natolik rozsáhlé,

natolik obsažné a vícevrstvé,

že si je naši posluchači budou muset

v mnohém šířeji poskládat už sami.

My jen zmíníme opěrné body a směr,

který je třeba naplnit informačně,

aby mohly být procesy řízení chápány ve své ucelené podobě.

My jsme ještě před tím jednáním dost obsáhle mluvili o Turecku,

sice to bylo opět letem světem,
ale vysvětlili jsme tam v podstatě,
jaké se zformovalo postavení
Turecka a Ruska ve světě.
A tehdy jsem mluvil o té obecně zažité frázi,
která tedy není úplně správná, mírně řečeno,
že toho, koho chce Bůh
potrestat, připraví o rozum.
A když Erdogan vstupuje s Ruskem do konfrontace
a dělá to, co dělá, tak reálně přišel o rozum.
A o tomto aspektu si teď
promluvíme konkrétněji.
Když jsme mluvili o tom, že Erdogan těmi svými různými ultimáty, které dává Rusku,
používáním té bojové
rétoriky proti Rusku:
„Já to teď Putinovi vytmavím.
Já mu řeknu to a to...
Ať odejdou z toho odvěkého (sice syrského, ale pro něj odvěkého) tureckého území.
Ať nás nechají si
to vybojovat samotné...“
Tak reálně nepochopil, že tímto způsobem nemůže jednat s Ruskem, ať už by bylo v jakémkoliv stavu,
a Rusko je díky Putinovu řízení
subjektem globální politiky.
Žádné to jeho ultimátum dané Rusku nebude
k ničemu už z toho jednoduchého důvodu,
že v Rusku panuje s ohledem na Turecko určitý
konsensus mezi klanově-korporativními skupinami.
V devadesátých letech žilo Rusko podle principu,
který zformuloval Andrej Kozyrev, ministr zahraničí:
„Rusko nemá žádné své národní zájmy. Řekněte nám,
pane exprezidente (Nixon), jaké máme mít národní zájmy?“
A tak se Erdogan při tom svém ultimátu opíral o svou vnitřní vlivovou agenturu,
o podpindosníky, kteří by vystupovali na jeho straně,
hájili jeho zájmy, a umožňovali mu využívat Rusko.
A například v pořadu u Solovjova se jeden takový projevil, Gafurov, spojený s www.pravda.ru
Ten se tam téměř na hraně
hysterie pokoušel dokazovat,
že Rusko nemá a ani nemůže mít žádné své zájmy, kromě těch, které...
„Ó náš velký sultán přijede, přivede
k rozumu toho nerozumného Putina
a poví nám, co máme dělat,
aby Turecko bylo spokojené!“
A potom tedy že prý to Rusko...
Nu, jak bych to řekl, poplácá po rameni,
zželí se nad ním a tak podobně.
Ve smyslu, že se jedná
o jejich vnitřní potíže.
Takže ten Gafurov ani sultán,
pro kterého se tak snažil, nechápou,
že absolutně nemají zdroje, aby mohli vyvíjet
nátlak na Rusko, prostě nemají takové zdroje.

Někteří turečtí političtí činitelé
se pokoušeli naznačovat:
„Nezapomínejte, že máte u vás
islámskou část obyvatelstva...“
A kdo jim řekl, že je proturecká?
Je to naše vlastní, ruská
část islámského obyvatelstva.
A když na to přijde, tak na rozdíl od Erdogana
si například takový Tatarstán dobře uvědomuje,
že bez Ruska nemůže jako
stát existovat. Prostě nemůže.
Pokud by chtěl mít takový stát jako nyní
na Ukrajině, tak samozřejmě ano, bez problémů.
Zdalipak by se to lidem
v Tatarstánu líbilo?
Nejen Tatarům, ale všem lidem,
kteří v Tatarstánu žijí. Nelíbilo!
Neboť jejich elity,
ať už jsou jakkoliv rusofobní,
si reálně uvědomují, že bez Ruska by Tatarstán jako politický subjekt zmizel.
Takže podpora toho tureckého sultána,
jak ho rádi nazývají, někteří kolegové,
by byla v podstatě kontraproduktivní
pro samotné ty „elity“.
A v tomto ohledu je třeba ještě
zmínit jednu takovou věc.
Když přijde řeč na státotvornou roli ruského národa, tak někteří namítají, že se jiné národy urazí.
Národy se neurazí z jednoho jednoduchého důvodu, že to byl právě ruský národ,
který vytvořil ten stát, co dokázal
zachovat jejich kultury.
Urazí se „elity“, které se na vlně svého nacionalismu pokoušejí ulovit svou rybku v kalné vodě.
To ony rozněcují nacionalismus.
U nás by nevznikala žádná nacionální otázka, pokud
by „elity“ zcela účelově to národnostní napětí nevytvářely.
A pro „elity“ je výhodné to napětí vyvolávat,
když za to dostávají dolary na ruku.
A proto tu to napětí máme. Mezi národy by jinak žádné napětí nebylo.
To je totiž vyjádřením ruského světa.
Když nějaký jeden kozák přišel na nějaké území, tak sebou přinášel kulturu vybudování
mnohonárodnostního státu,
který zachoval kulturu daného
malého národa.
Vždyť se v podstatě nejednalo o žádné násilné sjednocování, neprobíhalo to silou.
Danému národu to na jeho území umožňovalo vybudovat nové kulturní zřízení.
Takže národ, který se stal součástí Ruska, tak získal právo na své přežití.
A abyste to pochopili, přečtěte si knihu Stát jako systém pro přežití národa.
To je ale jen takový menší aspekt. To jsme odbočili od toho, o čem nyní mluvíme.
Takže Erdogan nemá žádnou takovou sílu, žádný takový zdroj, o který by se mohl opřít tady, uvnitř
Ruska,
aby si vyřešil nějaké své problémy
z pozice diktátu nebo ultimát Rusku.

Neboť ty zdroje, které tu má, jsou
marginální v plném smyslu tohoto slova.

Jsou absolutně marginální,
bez většího významu.

Pamatujete? Nedávno

Erdogan navštívil Ukrajinu.

A tam uvítal ozbrojenou ukrajinskou sebranku jejich tradičním heslem: „Sádlo upustili!“ (Pjakinova ironie)

Já si říkal: Proč si to udělal? Uvědomuješ si, jaké to pro tebe bude mít následky?

Ale on si to neuvědomuje. On si tam zakřičel, to své „Sláva Ukrajině!“, mám na mysli toto heslo.

Ale co s tím, když je tam

to vědomí zcela marginalizované?

U té kyjevské bandy

a ukrajinské ozbrojené sebranky?

A co si ve výsledku Erdogan

vykoledoval uvnitř svého státu?

Kyjevskou Radu.

Okamžitě tam v parlamentu došlo k hromadné rvačce zástupců různých politických směrů.

Co se tam okamžitě projevilo?

Určitá část toho tureckého politického společenství si uvědomuje,

že Erdogan vede Turecko

k totální katastrofě.

A tato katastrofa nastoupí tím rychleji a tím krvavěji,

oč více Erdogan vybičuje konfrontační vztahy s Ruskem.

Oni chápou, že tato krvavost a urychlení katastrofy v Turecku vůbec nezávisí na Rusku,

je to všechno Erdoganova práce, odezva

na jeho chování od různých jeho partnerů.

A opět k tomu zda Erdogan chápe

či nechápe ty procesy, které probíhají.

Kdy se Erdogan rozhodl hrozit světu?

Říká: „Já teď pošlu všechny ty běžence,

kteří se tu u mě nahromadili,

kteří přicházejí ze severu Sýrie, všechny je pošlu do Evropy!“

Ale to si spletl rok.

Tímto mohl vydírat v roce 2015.

Nyní už je Evropa ve zcela jiném stavu.

Evropa už Erdoganovi zaplatila a není důležité, že Erdogan tvrdí, že ne.

Jedná se o jejich vnitřní rozepře.

Ten problém je v tom, že zatímco dříve v roce 2015 byly hranice pro běžence otevřené,

všude je očekávali volontéři,

bylo to informačně podporováno

všemožnými médii a segmenty internetu,

a vše to bylo zaměřeno na to,

aby Evropu zaplavila migrační vlna...

Přestože už tenkrát byly vyvíjeny snahy,

aby se to nestalo. Už tehdy se tomu začalo čelit.

Takže v roce 2015 měl Erdogan možnost operovat

s tím, že ten proud může posílit nebo snížit.

Ale jak je to nyní? Nyní je Evropa

kategoricky proti nové migrační vlně.

To znamená, že podnikla řadu řídicích opatření,

v jejichž rámci ta Erdoganova hrozba,
že pošle migranty,
znamená absolutní konfrontaci
a to včetně ekonomické oblasti,
se státy Evropské unie.
Protože teď tam
ty migranty nikdo nechce.
Takže nechal ty migranty autobusy přivést k hranicím,
řeckým. A co? Evropská unie odpověděla: „Ne!
Žádné migranty. Okamžitě beze zbytku
poskytnout Řecku všemožnou podporu,
aby blokovalo přesun
migrantů do Evropy.
Okamžitě byly vyčleněny
stovky miliónů euro,
okamžitě přijela delegace v čele s Ursulou
von der Leyenovou a podívali se přímo na hranici.
NATO okamžitě prohlásilo: „Musíme zabránit jakémukoliv vstupu migrantů do Evropy.“
A je tu opět zajímavý aspekt.
Zatímco v Řecku Ursula von der Leyenová
s delegací navštívila hranici a podívala se co a jak,
jak turecký specnaz a policisté tlačí na migranty, aby se jejich dav prorval přes hranici,
dostal se na řecké území
a rozeběhl se po území EU...
Přičemž turečtí specnazovci a policisté
přitom jednoho člověka zabili a pět jich zranili,
to přinejmenším,
při pokusech je tam vytlačit.
Neboť tam na ně nikdo nečekal. Jestliže je hranice uzavřená, tak je uzavřená, s tím nic nenaděláte.
Tak tu hranici mezi Tureckem a Bulharskem von der Leyenová v klidu obletěla na vrtulníku. Proč?
Protože Erdogan si v podstatě
uvědomuje, že něco je jinak.
A tak se, aby zbytečně nedráždil své evropské partnery, rozhodl vyzkoušet ten slabší článek.
A protože už s Řeckem v konfliktu je, tak zavaří právě jemu, vyvolá problémy právě Řecku,
a potom se mu díky tomu povede nějak dohodnout. Jenže to se mu nepovede,
protože ta situace je tam už úplně jiná,
ta situace je už úplně jiná.
Dále.
Když jsme mluvili o tom, že je třeba vyčkat,
aby Západ sám přišel k přesvědčení,
že Turecko je základnou mezinárodního terorismu, která ohrožuje celý svět...
A v tomto ohledu se to rozběhlo, bylo třeba vyčkat.
Co se stalo bezprostředně před tím jednáním?
Naše ministerstvo obrany přišlo
se dvěma takovými novinami.
Ta první novina byla, že turecká vojenská stanoviště prakticky plně splynula se stanovišti teroristů.
A druhá novina?
Že se teroristé na severu Sýrie,
kteří byli v kontaktu s tureckými vojáky,
pokusili provést chemický
útok, diverzi proti civilistům.

Takže fakticky bylo řečeno,
že nepravidelná armáda turecké armády na syrském území provádí teroristickou činnost.
Zcela přímo! Bylo to řečeno
prakticky přímo.
A když do Sýrie vstoupila turecká armáda...
Vždyť co je velmi důležité?
Ať už je to jak chce, tak každá ekonomika každého státu musí zajišťovat vedení války.
A válka je velice nákladná záležitost.
Již pátý den bojů se turecká armáda obrátila s prosbou k NATO, aby jí dodalo munici, která jí
docházela.
„Naše drony sestřelují, a my tu máme jen samé problémy. Ochraňte nás.“
A dostalo se jim odpovědi: „Tak zaprvé to vy útočíte! Nikdo nezaútočil na vás.
A zadruhé se to přece týká Evropy,
o Asii tam nic nestojí.
My tě sice podporujeme, ale to
ty sám ses zasloužil o tuto situaci.“
Fakticky všechny tyto mechanismy,
včetně té prosby o pomoc k NATO,
ta společná součinnost Turecka
s teroristickými organizacemi
podkopaly politickou stabilitu
Erdoganova režimu ve světě.
Erdoganovi tedy nezbyvá vůbec žádná možnost, kam se obrátit.
A v tomto ohledu je velice zajímavá nabídka Íránu,
který řekl: „Pojďme se sejít bez Ruska.
Bude-li to nutné, přizveme k těm jednáním
i Sýrii. Vyřešíme si to sami mezi sebou.“
Turecko by velmi rádo tu nabídku přijalo a obrátilo se proti Rusku.
Jenže problém je v tom, že Írán předvedl vnitřní slabost a neschopnost řešit globální úkoly.
A všechny ty ekonomické vazby Turecka,
jeho ekonomická stabilita závisí na Rusku:
plynovod, jaderná elektrárna,
ta rajčata i ten turismus.
S tím jim Írán nepomůže.
Takže je nutné jít a řešit to s Ruskem.
A jak může například Írán
vyřešit ten konflikt s Evropou?
Tedy pohlížíte-li na Írán čistě jen jako na stát, ne jako
na plánované globální centrum koncentrace řízení,
za kterým stojí
euroasijské křídlo globalistů.
Jenže abyste toto pochopili, tak musíte svou národní politiku vést na takové úrovni,
na jaké byla ta nabídka Íránu učiněna.
Jenže Erdogan není schopen uvědomit si tuto úroveň řízení. Není schopen.
Jeho speciálně... Není důležité,
kdo by byl či nebyl na jeho místě.
Erdoganův příchod byl
v každém případě podmíněn tím,
že bylo potřebné Turecko připravit
o vnitřní pilíř státnosti, o armádu.
Každý nově přichodící by měl za úkol obnovit projekt neoosmanismu a maximálně oslabit armádu,

aby přestala být tím pilířem
podpírajícím stát,
na kterém jako na vánočním stromečku v tom státě všechno visí.
A to bylo přesně to, co udělal Erdogan.
Připravil Turecko o jeho státní stabilitu,
o jeho politickou stabilitu tím, že potřel armádu. Ale jeho k tomu podnítily.
A on si teď klade otázku,
odkud vzít doplňkové síly?
Obrátil se k NATO
a tam mu řekli: „Ne, ne...“
A co probíhá na pozadí? Je válka,
u tebe tam v Turecku je válka
a tys neslyšel, že ve světě řádí koronavirus?
Epidemie! Pandemie! Konec světa!
Dokonce i lodě námořnictva USA jsou
zakotveny a v karanténě kvůli koronaviru.
Obzvláště ty, které operují v tvém regionu.
Dosud tam hlídkovaly, ale s tím je teď konec.
To ale znamená, že Turecko
hodili přes palubu.
A dále, ten koronavirus,
to je velice závažný řídicí model.
A jaký to má vliv
na samotného Erdogana?
Najednou se ukázalo, že v Turecku už jsou lidé také napadeni koronavirem a Turci sami si toho ani
nevšimli.
Bylo nutné vracet letadlo
s nemocným. O čem to vypovídá?
Vypovídá to o tom, že mohou Turecku v libovolném okamžiku zorganizovat plnou blokádu.
A za těchto podmínek Erdogan musel...
Když přicházel, tak přemýšlel o tom,
jak to teď tomu Putinovi vytmaví.
Demonstrativně se s ním
pozdravil přezíravě.
Přeložili to zcela korektně:
„Pane prezidente...“,
ale on přece zcela demonstrativně urážlivě Putina nazval vedoucím. Ve smyslu, i ty to tady řídíš...
A co obdržel na oplátku? Na oplátku se mu dostalo normálního věcného rozhovoru,
a potom k němu přistoupil Sergej Viktorovič Lavrov a řekl: „Oj, jaká pěkná kravata!“
Přece si dobře pamatujeme
jednoho pojídače kravat.
To aby do budoucna nezapomínal, s kým má co do činění, a jakým tónem s ním má mluvit.
Takže když on porušil protokol,
dostalo se mu veřejné odplaty.
Sám si tu poznámku
o kravatě vykoledoval.
Z hlediska Erdogana se může všechno zhroutit,
prostřednictvím koronaviru ho jednoduše odstaví.
A co s tím nadělá? Nu, co s tím nadělá?
A tak mu nezbylo, než se nějak dohodnout.
Když od nás vyžadují nějaké ostré akce, někoho ztrestat, něco...

Tak je třeba si uvědomovat, že každý systém je schopný se rozvíjet nebo alespoň přežívat, pokud jsou jeho zdrojové možnosti vyšší, nebo se alespoň vyrovnají tlaku prostředí. Nedostatek zdrojových možností systému musí být vykompenzován zvýšením kvality řízení. Pravidlo Dostatečně všeobecné teorie řízení. Tomu se říká: Čtěte Koncepci!

A jak u nás teď vypadá situace? Není to nejlepší. Naše takzvané „elity“, které kontrolují náš ekonomický blok, mají velice silné vnější vazby. A tato okolnost nám nedovoluje v plné síle, v plné míře využít šestou prioritu, tu nejnižší k tomu, abychom někomu dali za vyučenou. V rámci našich mezinárodních dohod, úmluv s globalisty to děláme. Ale abychom to mohli udělat, musí vzniknout taková situace, která by nevyhnutelně vedla k nutnosti použít naši sílu a do určité míry to bylo alespoň v dané etapě podpořeno našimi takříkajíc „partnery“ a zaznamenáno v nějakých dokumentech. Pokud by to tak nebylo...

Čím se vyznačuje svět? Totální rusofobií! Rusko nikdy není v právu. Neustále se nás pokoušejí obvinít z toho, že neplníme Minské dohody, ale my tam přece nejsme smluvní stranou. Cožpak to Západ neví? Velmi dobře to vědí. Cožpak Západ neví, kdo koho ostřeluje? Kdo neustále porušuje příměří, co je to v Kyjevě za režim? Velmi dobře to vědí. Vždyť ho tam sami dosadili, aby řešil přesně ty úkoly, které teď kyjevský režim řeší ve vztahu k Rusku. Takže ta možnost jim vždy strčit pod nos ten diplomatický dokument, znamená velké posílení možností uplatňovat vlastní politiku. Proto také Putin pokaždé každý krok takto zaznamenává. A v daném případě s ohledem na Erdogana to bylo zaznamenáno v dohodách z roku 2018 ze Soči. A když teď Erdogan namítá, že syrská vláda obsadila pozice, které měly být pod jejich kontrolou, tak mu bylo zcela konkrétně řečeno: „Tyto pozice se pod vaší kontrolou měly nacházet přesně do té doby, než oddělíte ty hodné teroristy od těch špatných. Udělali jste to?“ „Ne.“ „A nyní ti teroristé zaútočili na syrskou armádu, na syrský stát. A tak je Sýrie povinna jako stát NA SVÉM VLASTNÍM ÚZEMÍ! To ty jsi na cizím území! Je povinna si na svém území udělat pořádek. A když to území dostala pod svou kontrolu, tak je to v pořádku. Teď už si to tam srovnají sami.

A ty se dál pokoušej něco udělat na tom zbývajícím území. Přece jsme se dohodli, tak ty teroristy, začni oddělovat.“

A tato vleklá válka, je přece jen lepší než válka, která by v Sýrii zaangažovala daleko více subjektů řízení.

Cožpak by bylo pro Sýrii lepší, kdyby američtí vojáci neustále hlásili, že americká letadla proletěla a vybombardovala tyto a tyto sektory? Že bylo zničeno tolik a tolik bagrů, traktorů a aut? Oni tak přece likvidovali infrastrukturu, znemožňovali obnovu státu.

Ted' jsou odstaveni.

A jak to probíhá s Tureckem? Je to asi takové, jako bychom to přirovnali k udušení v objetí, jako když vás ovine hroznýš.

Ten vás objímá a oběť přece musí dýchat, a jakmile vydechne, objetí se ještě víc utáhne.

Takže s Tureckem se děje přibližně to samé.

Pokaždé, když se někde jen aktivně pohnou v rozporu s dohodami, tak se to objetí ještě více utáhne.

A tak to bude do té doby, než budou zcela vytlačeni ze Sýrie. Proč je třeba takto postupovat?

Kvůli diskreditaci veškeré turecké politiky

a politiky všech jejích spojenců.

Neboť světová složka politiky

je už holt taková.

Stalinovi například nezbylo než vytvořit polskou Andersovu armádu,

která vůbec nebojovala na území

Evropy, na polském území.

Působili kdesi na Blízkém východě, v Itálii,

kde bojovali za zájmy svých páníčků.

Je tu velice mnoho vzájemně

vložených věcí.

A protože nyní nemůžeme vyřadit Turecko z aktivních hráčů

a rozpoutání totální války na severu Sýrie

a v Turecku není v našem zájmu,

potřebujeme maximálně snížit míru krvavosti, aby se

v Turecku všechno řešilo politickou cestou, co nejmírněji.

Stejně je to pro Erdogana katastrofa.

Stejně nakonec Turecko přivede do stavu,

kdy bude rozhodnuto o jeho rozčlenění.

Bylo by to něco typu Sevreské

smlouvy z roku 1920.

On to tlačí k této variantě,

sám to tam tlačí, tak ať to dělá dál.

A pokaždé, když něco podnikne, tak se stisk zesílí, každým dalším krokem ten stisk zesílí.

A takto ho postupně vytlačíme ze Sýrie

a vyřešíme otázku vrácení syrských území,

která Francouzi zcela nezákonně

postoupili Turecku ve 20. století.

Těch vzájemně vložených věcí tu je hodně.

Je to velice ve zkratce, jen takové opěrné body.

Nicméně to trvalo půl hodiny.

Další otázka je od Alexeje.

Valeriji Viktoroviči, pomozte nám
prosím, něco si ujasnit.

Podle údajů Světové zdravotnické organizace

je nejhorší situace s koronavirem v Evropě v Itálii,

kde podle stavu ke 04.03.2020 bylo již více než 3000 potvrzených případů,

zatímco v sousední Francii a Německu méně než 300 a v Řecku...

Co takové se děje v té Itálii, že?

9 potvrzených případů v Řecku. Taková situace vznikla z přirozených důvodů?

Nebo vycházejíce z toho, že všechny procesy jsou řízeného charakteru,

musí být tím „nejvíce postiženým“ státem v Evropě právě Itálie?

Z přirozených příčin vznikla španělská chřipka v roce 1918, která zabila více lidí než 1. světová válka.

A co se týká toho koronaviru a dalších podobných věcí, tak se jedná o zcela říditelný parametr.

Mutace různých virů

probíhají neustále.

Strašit lidi nějakou tou starou prasečí nebo ptačí chřipkou, na které reálně umírají tisíce, už se nepovede.

Lidé už proti tomu získali očkování, odborníci mají nějaké znalosti o těchto virech,

lidský organismus si vypracoval nějakou tu imunitu, takže už to příliš pokročilo.

Strašit je možné pouze něčím novým.

A navíc to nové poskytuje možnost

nějakému tomu vědeckému společenství

a na něj navázanému politologickému bloku zamýšlet se nad možnými hrozbami.

Když tedy poskytnou něco nového...

Fyzicky nového.

Proto je také vždy nezbytné využívat to, co je reálně k dispozici.

Vezmou nějakou, třeba i malou mutaci, která vůbec není tak smrtonosná jako třeba ta ptačí chřipka.

Ale důležité je, že je to něco nového,

co je třeba teprve nastudovat.

A na tom je možné vybudovat určitou

informační politiku a provést určitý manévr.

A ten počet obětí?

Změníte metodiku jejich evidence a přičtete úmrtí na jiné typy chřipky koronaviru.

To už jsou čisté manipulace.

Takže bezesporu, co se to

vlastně v té Itálii děje?

Všude je vše, zdá se v pořádku,

a v Itálii hrůza stíhá hrůzu.

A v tomto ohledu, když jsme v minulém pořadu mluvili o koronaviru, tak jsme zmínili jen ekonomické hledisko

a z politického hlediska

jsme to vůbec neprobírali.

Jen se podívejte, jaký je ten koronavirus příhodný prostředek a každá podobná epidemie

pro řízení výslovně sociálních protestů,

promiňte, sociálních procesů.

A to přerěknutí s protestem

nebylo náhodné.

Jen si to vezměte, ta věc se má tak,

že ta epidemie koronaviru startovala v Číně.

A co zmizelo zároveň s ní?
Protesty v Hongkongu, samy o sobě se vytratily. Najednou prostě zmizely.
Takže není nutné nikoho rozhánět,
používat proti někomu represe.
Ale my si přece vzpomínáme, jak čínská policie všechny polévala modrou vodičkou.
Takže všichni aktivní
účastníci jsou podchyceni.
A teď si představte situaci,
že když skončí celý ten protest,
všechno se uklidní, tak si mohou přijít
pro každého jednotlivě
a je vymalováno.
A žádná veřejnost ani média na to
v podstatě ani nebudou moci reagovat,
protože jim bude chybět ten obrázek,
nebudou mít oč se pořádně opřít,
nebude možné lidem ukázat něco, co by je
vyburcovalo a rozčílilo. Je to velice jednoduché.
Napřed si je všechny označili.
Potom ohlásili koronavirus,
všichni sami okamžitě zalezli,
takže stačí si pro ně jen dojít a sebrat je.
S každým se bude pracovat individuálně.
„Budeš teď pracovat pro nás? Tak tě necháme
na svobodě. Ty se s námi dohodnout nechceš?
No tvoje smůla, v čínských vězeních je místa dost,
abys měl dost času přemýšlet o svém špatném chování.“
Všechno adresně a personálně.
Ale to je jen jeden aspekt.
Cožpak Čína udělala jen tohle? A jak provedli čistku státních partajních orgánů?
Jedny vedoucí pracovníky odvolali a jiné jmenovali:
„Jak jste mohl připustit šíření toho koronaviru?
Proč jste nezabránil té epidemii? Ten soudruh, který vás nahradí, tohle nepřipustí a vy budete
pykat...“
A teď si vezměte, že jsme neustále slyšeli o tvrdém konfliktu mezi komsomolci a straníky v Číně.
Kdyby přistoupili k těmto opatřením s ohledem
na kádrovou čistku státního partajního aparátu v Číně,
tak by to okamžitě přitáhlo pozornost.
A když to provedou v rámci boje proti epidemii, pro její překonání, tak je to pochopitelné a vše je v
pořádku.
Když někdo brojí proti SSSR a argumentuje:
„To zase nikdo nebude moci jezdit do zahraničí?“
Ale to je přece všechno
kvůli koronaviru.
Každý stát dokážou okamžitě
izolovat, udělají to raz dva.
Mohou přece přijmout
podobné rozhodnutí.
Potom také nebudete nikam jezdit, jen z jiných důvodů.
S tímto ale budete souhlasit, tohle budete akceptovat.
A v SSSR se takto postupovalo kvůli diskreditaci socialismu a budování komunismu,

to vše se dělo až v poststalinské době.

Máme sborník prací a konkrétně v práci Západ a SSSR,
jak ve skutečnosti probíhala „studená válka“,
se na to můžete podívat.

Není tam sice uvedeno všechno,
ale něco z toho je tam popsáno.

Takže tyto procesy řeší podobné věci.

Při řízení složitých sociálních supersystémů,
když vás děsí něčím neznámým

a navíc se jedná o objektivní danost,
tak je to daleko efektivnější, než když se
to dělá na základě nějakých státních nařízení.

A to z jednoho jednoduchého důvodu, že v tomto případě si lidé myslí, že je to potřebné.

Když jim v Itálii řeknou: „Koukejte sedět doma!“

Tak lidé sedí doma stejně jako v Číně.

A jaký aspekt je ještě zajímavý?

U toho koronaviru?

Je zajímavý tím, že u dětí a mládeže
se toto onemocnění prakticky neprojevuje
a umírají na něj především starší lidé.

A kde se ještě ten koronavirus hodně projevil?

V Íránu, kde se najednou politické vedení Íránu stalo prudce náchylné k onemocnění tím
koronavirem.

A my si přece pamatujeme, že když jsme mluvili
o vraždě Sulejmáního a o sestřelení toho letadla,
mám na mysli,

jak ho vyhodili do povětří,
že tam mají velké problémy při budování
politické homogenity íránské politické elity.

Mají s tím velký problém.

A když teď někdo onemocní tím koronavirem
a zemře, tak za to přece vůbec nikdo nemůže.

A poměr politických sil se změní.

A v tomto ohledu se dostáváme k té Itálii. Co se to tam vlastně děje?

V Itálii se nachází takové zvláštní městečko jménem Vatikán.

A je přece známo, že jeden odtržený list se nejlépe schová mezi popadaným listím.

Takže když v Itálii řadí ta epidemie, tak by nebylo nic divného na tom, kdyby to postihlo i samotného
papeže.

Onemocní, dostane rýmu. Řeknou mu: „To je
koronavirus!“ A on: „Ne, ne, to je přece jen rýma!“

„To nemůžeš vědět, zcela určitě je to
koronavirus. Jen se podívej, jak tady v Itálii řadí.

Máš koronavir. A navíc jsi v rizikové
věkové skupině, takže tomu neutečeš!“

Ale ukázalo se, že utečou

a provedli manévr

v podobě odběrů k provedení analýzy na přítomnost koronaviru a výsledky byly negativní.

A co je zajímavé! Aby tento manévr mohli provést

a upevnit jeho výsledek, tak co papež prohlásil?

“My otevřeme archívy související s 2. světovou válkou. Pánové, to máte na oplátku!

Chtěli jste jedno a dosáhnete

něčeho úplně jiného.“

Takto je vedena globální politika. Všechno probíhá tak nějak samo sebou, přirozeným procesem. Další otázka.

Valeriji Viktoroviči, mohl byste okomentovat tu situaci okolo pádu cen ropy?

A informaci o tom, že Rusko neprodloužilo dohodu s OPEC+.

Vždyť bylo jasné, že po odmítnutí této dohody ceny našeho hlavního exportního zboží spadnou a dolar prudce vyskočí.

Na první pohled to negativně postihne ruský rozpočet, ale šlo přece o uvědomělé rozhodnutí našich úřadů?

Tak zaprvé má naše vláda dost velké rezervy z nevyčerpaných rozpočtových zůstatků a máme již dost stabilní ekonomiku.

A ta účast v dohodě OPEC+ pro nás nebyla výhodná ze žádného úhlu pohledu, neboť jsme svými ruskými zdroji podporovali stabilitu světového kreditně-finančního systému Západu.

To znamená, že jsme podporovali své politické protivníky.

Když odstoupíme od této dohody, tak nám to okamžitě umožní rozvíjet náš vnitřní trh, který je bezedný!

Nám může být úplně ukradené, co bude na Západě.

Při normálním státním řízení nám to může být úplně ukradené.

A v souladu s tím stejně jako ve třicátých letech...

V celém světě byla krize a SSSR se rozvíjel nevídaným tempem. To bychom mohli zopakovat.

Ale to by elity musely podporovat kroky hlavy státu.

A my tu máme takové jako například Lukoil, že?

„Co? Způsobit škodu velkému pánickovi ze samotného Washingtonu?! To nemůžeme dovolit!“ To znamená konflikt.

Ale to nám umožní udělat pořádek a provést čistku uvnitř ekonomického řídicího bloku v Rusku. To je velice důležitý okamžik.

A to nejdůležitější.

V důsledku tohoto manévru vnitřní podpindosníci okamžitě přijdou o podporu svých západních protektorů.

Západní... Je tu takový stát Saúdská Arábie, který v podstatě drží pohromadě blok čelící Íránu.

Írán nemůže pokročit, dokud je Saúdská Arábie stabilní, proto má také válka v Jemenu v podstatě podporu ze strany Číny.

A stejně jako všechny státy těžící ropu je Saúdská Arábie zcela závislá na ropném exportu, není v tom žádnou výjimkou.

A díky tomu má možnost nakupovat zbraně, proto je také jedním z největších světových odběratelů zbraní.

Jen proto, že nakupuje zbraně i pro jiné státy.

Například vydrží libanonskou armádu,
koupila Mistrály pro Egypt a mnoho dalšího.
Když začne mít problémy
s vlastním rozpočtem,
tak okamžitě začne kolabovat
a uvolní tak své akční pole Íránu.
Teď si vzpomeňme na tu dohodu...
Tedy přesněji na to, co navrhoval Írán Turecku
a co Turecko v osobě Erdogana vůbec nepochopilo.
Ale zato to vše velmi dobře chápe Putin,
takže co navrhnul? Co navrhnul globalistům?
„Pomohu Vám z Íránu vytvořit centrum
koncentrace řízení regionálního významu tím,
že podetnu toho, kdo v tomto ohledu Íránu čelí, Saúdskou Arábii.
Já ji podetnu, ale vy mi to kompenzujete
a pomůžete mi, aby se naše ekonomika rozvíjela.
Nemusíte dělat vůbec nic, stačí,
když zavřete oči nad tím, co podniknu.
A já vystoupím z OPEC+, protože
pro vás to znamená samé výhody.
Pro nás je to výhodné
a pro vás také.“
Pro globalisty je to výhodné,
je to pro ně velice výhodné.
Jedním tímto úderem se Saúdská
Arábie zcela podetne.
A tam je teď politická nestabilita. Bratři si tam jdou
po krku v naději zmocnit se trůnu, a to velice tvrdě.
A kdo ještě tím velice utrpí?
Velkou ránu utrpí USA s jejich
projektem břidlicové ropy a plynu.
To je konec, bude to znamenat definitivní konec toho projektu.
A co znamená břidlicová
ropa a plyn pro USA?
Je to zdroj, o který se
opírá americká státní elita,
která čelí Trumpovi a globálním elitám a bojuje s nimi o kontrolu a řízení Spojených států i celého
světa.
Břidlicová ropa a plyn znamenala možnost
například v kombinaci s válkou Turecka v Sýrii
čerpat syrskou ropu, o které potom prohlásili,
že se jedná o americkou břidlicovou ropu z USA.
I když je třeba si uvědomovat, že všechny závody pracují s konkrétní ropou
a dobře vědí, odkud jaká
ropa pochází.
Když je do podniku dodána jiná ropa,
musí dojít k přenastavení cyklu jeho práce.
A kdy začal ten břidlicový
projekt scházet na úbytě?
Přesně tehdy, kdy ruské letectvo začalo
po tisících likvidovat cisterny,

které jely v nekonečných
karavanách do Turecka
a kdy byly zablokovány ropovody a plynovody vedoucí do Turecka.
Ten břidlicový projekt
se začal okamžitě hroutit.
A nyní je fakticky přijetí toho rozhodnutí útokem na americké státní elity.
To znamená, že je to důležitá
pomoc pro Trumpa, pro globalisty.
Takže globalisté mají zájem na tom, aby se uvnitř Ruska Putinovi všechno dařilo,
mají zájem na tom, aby ruská
ekonomika vykazala určitý růst.
Nejde jen o stabilizaci ekonomických
procesů, ale o růst,
aby se vypořádali s americkými podpindosníky,
aby ekonomický blok začal pracovat podle toho,
co řekne Putin místo toho,
aby mu čelil, jako to dělá Lukoil.
Je třeba se s nimi vypořádat.
A celý ten komplex kroků se rozběhnul,
a to včetně rozhodnutí Centrální banky o tom,
že se na třicet dnů pozastavuje nákup valut. Velice důležité rozhodnutí a velice výhodné pro naši
ekonomiku.
Opakuji, že náš trh je bezedný,
a že máme velice velké finanční rezervy.
Medvěděvova vláda je shromažďovala, aby tak dusila ruskou ekonomiku a dopadlo to jako s tou silou,
která chce uškodit
a vždy to dopadne obráceně.
Takže oni se postarali o rezervy a to teď umožňuje Putinovi udělat tento manévr.
Takže takto vypadá ta situace.
To byla poslední otázka.
Nu což, když tu s vámi mluvíme o některých těch problémech, tak to vypadá všechno jednoduché a
jasné.
Jenže jednoduché a jasné nám to je, když tomu dokážeme porozumět.
Pro žáka ve škole je snadné vypočítat $2 + 2 = 4$
a $2 * 2 = 4$, protože zná základy matematiky.
Takže aby pro vás vždy všechny procesy byly jednoduché a jasné,
musíte si osvojit
základy/matematiku řízení,
a to je Koncepce sociální bezpečnosti a její složka Dostatečně všeobecná teorie řízení.
Pamatujte na to, že mnohé věci jsou nám
nepochopitelné ne proto, že náš rozum je slabý,
ale proto, že jejich podstata nezapadá do okruhu našich pojmů.
Rozšiřujte si okruh svých pojmů,
stávejte se konceptuálně mocnými.
Přeji vám mírové nebe nad hlavou a štěstí.
Braňte zájmy své i své rodiny. Do příštích setkání.
Knihy vnitřního prediktora SSSR v češtině i slovenštině naleznete na www.leva-net.webnode.cz,
www.dotu.ru nebo můžete zakoupit v knižní podobě na KSBPRESS.cz
K dispozici je i web na výuku KSB a DVTR <https://konceptual.eu/>